

ບົດທີ 1

ບົດນຳ

1. ຄວາມເປັນມາແລະຄວາມສຳຄັນຂອງບັນຫາ

ການສຶກສາແມ່ນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຮຽນ-ການສອນ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ, ສັງຄົມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທິດສະດີ, ພຶດຕິກຳ ເພື່ອສ້າງຄົນໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຮອບດ້ານ, ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ, ມີວິຊາຊີບ, ມີສຸຂະພາບ ພະລານາໄມ, ມີຄວາມສິວິໄລທາງດ້ານຈິດໃຈ, ມີສິລະປະ, ມີລະບຽບວິໄນ, ມີນ້ຳໃຈຮັກປະເທດຊາດ, ຮັກລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ (ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ, 2007. ໜ້າ 2 ອ້າງໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2013). ການສຶກສາຍັງມີບົດບາດສຳຄັນ ແລະ ເປັນໃຈກາງໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ດັ່ງທ່ານໄກສອນ ພິມວິຫານໄດ້ກ່າວຕໍ່ ກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ແລະ ສະພາລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍຍຸດທະສາດການສຶກສາວ່າ “ ການສຶກສາມີຄຸນປະໂຫຍດອັນຕັ້ງໜ້າຕໍ່ດ້ານຕ່າງໆຂອງຊີວິດສັງຄົມ ແລະ ກາຍເປັນປັດໄຈສຳຄັນກວ່າໝູ່, ມີຄຸນປະໂຫຍດອັນຕັ້ງໜ້າກວ່າໝູ່ຕໍ່ຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຫຼາຍປະເທດເມື່ອວາງແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງວາງແຜນການຂະຫຍາຍການສຶກສາໄປພ້ອມໆກັນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າການລົງທຶນລ່ວງໜ້າໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ” (ໄກສອນ ພິມວິຫານ, 1987, ໜ້າ 61, ອ້າງໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2013). ຍ້ອນເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາຄືແນວນັ້ນ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນຈຶ່ງເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຕໍ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ເຊິ່ງມັນຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດມີຄວາມຮູ້ ແລະ ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະນຳພາໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ນຳໄປໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ແລະ ປະເທດຊາດ.

ເມື່ອເວົ້າເຖິງການຈັດການຮຽນ-ການສອນແລ້ວແນ່ນອນວ່າອົງປະກອບຫຼັກໆຂອງກິດກະຈຳດັ່ງກ່າວກໍຄືການປະຕິສຳພັນລະຫວ່າງຄູກັບນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນໂດຍອາໄສກິດຈະກຳການສອນເປັນສື່ກາງໃນການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃຫ້ຜູ້ຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນການວາງແຜນການສອນຢ່າງຮອບຄອບຂອງຄູກ່ອນຂຶ້ນຫ້ອງສອນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ກັບກິດຈະກຳທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ບັນຍາກາດຂອງການສອນ.

ເຖິງວ່າການຮຽນ-ການສອນມີຄວາມສຳຄັນແນວນັ້ນກໍດີ, ໂດຍອີງໃສ່ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນ ແລະ ການຮ່ວມໂມງສອນຕົວຈິງຂອງຄູສອນຈຳນວນໜຶ່ງໃນຫຼາຍໆສາຂາວິຊາ ລວມທັງສາຂາວິຊາຄະນິດສາດຍັງພົບວ່າການປະຕິບັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນຜ່ານມາຍັງພົບບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຢູ່ເຊັ່ນວ່າ: ວິທີສິດສອນຍັງບໍ່ທັນຫຼາກຫຼາຍ, ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໜ້ອຍ, ບັນຫາການນຳໃຊ້ສື່ການສອນ, ການປະເມີນຜູ້ຮຽນ, ແລະ ຫັກສະການກະຕຸກຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນເປັນຕົ້ນ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການ

ປັບປຸງຄຸນະພາບຂອງການຮຽນ-ການສອນວິຊາຄະນິດສາດໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຄູສອນໃນສາຍ ຫຼື ລາຍວິຊາດຽວກັນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຮ່ວມໂມງສອນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຊອກຫາຈຸດບົກຜ່ອງຂອງການສອນຊົ່ວໂມງນັ້ນໆ ແລ້ວນຳເອົາຜົນຂອງການສັງເກດດັ່ງກ່າວມາສົນທະນາ ເພື່ອຊອກຫາແນວທາງແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນການສອນຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄະນະວິໄຈຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈສຶກສາສະພາບການຮຽນ-ການສອນວິຊາຄະນິດສາດໃນຫົວຂໍ້ “ ພັດທະນາການຮຽນ - ການສອນຂອງຄູສອນຄະນິດສາດ ໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂ ສົກຮຽນ 2013 - 2014 ”.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈ

ໂດຍອີງໃສ່ບັນຫາທີ່ຄົ້ນພົບຜ່ານມາໃນຈຳນວນ 11 ຂໍ້ຂອງການສຶກສາແຜນການສອນເພື່ອມາເບື້ອງໃສ່ການສຶດສອນຕົວຈິງຂອງຄູສາຍຄະນິດສາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈຄັ້ງນີ້ແມ່ນເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ - ການສອນຂອງຄູສອນໃນວິຊາຄະນິດສາດວ່າບັນຫາໃດທີ່ຄູເຮັດໄດ້ດີ ແລະ ບັນຫາໃດທີ່ຍັງຄົງຄ້າງ ເພື່ອຈະເປັນແນວທາງໃນການປັບປຸງການສອນຄະນິດສາດໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

3. ຂອບເຂດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການວິໄຈ

ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ສັງເກດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນສະເພາະການສອນຂອງຄູຄະນິດສາດໃນຈຳນວນ 7 ທ່ານຈາກຄູສອນຄະນິດສາດທັງໝົດ 26 ທ່ານເທົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນຜົນໄດ້ຮັບຂອງມັນອາດຈະບໍ່ສາມາດກວມລວມວິຊາອື່ນໆໄດ້ ແລະ ອາດຈະແຕກຕ່າງຈາກລາຍວິຊາອື່ນ. ສ່ວນວິທີການສອນແມ່ນແລ້ວແຕ່ຄວາມຖະໜັດຂອງຄູສອນ, ແລະເນື້ອໃນບົດຮຽນແມ່ນເອົາຕາມໂຄງການຫຼັກສູດສອນປົກກະຕິທີ່ໂຮງຮຽນກຳນົດໃຫ້.

4. ປະໂຫຍດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ

ເປັນການປັບປຸງຄຸນະພາບຂອງການສອນຂອງຄູສອນຄະນິດສາດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫຼາຍທີ່ສຸດ. ອີກດ້ານໜຶ່ງມັນກໍ່ຈະເປັນແນວທາງແນະແນວໃຫ້ຄູຜູ້ອື່ນທີ່ຖືກສອນໃນລາຍວິຊານີ້ໄດ້ນຳໄປພິຈາລະນາ ແລະຄຳນຶງເຖິງດ້ານຕ່າງໆທີ່ຄົ້ນພົບ ເພື່ອເປັນຄະຕິເຕືອນໃຈ ແລະ ຖືເປັນແນວທາງໃນການພັດທະນາການຮຽນ - ການສອນໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ບົດທີ 2

ທິດສະດີ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

2.1 ທິດສະດີກ່ຽວກັບວິທີການສອນ

ຄຸນະພາບຂອງການຮຽນນັ້ນນອກຈາກຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງປະກອບຂອງຜູ້ຮຽນເອງເຊັ່ນຄວາມພ້ອມຂອງສະຕິປັນຍາ, ເຈດຕະຄະຕິ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມອື່ນໆແລ້ວຂະບວນການຮຽນ - ການສອນທີ່ຮູ້ຈັກກໍ່ນັບວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຜົນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍສະເພາະແມ່ນການນໍາເອົາວິວັດທະນາການຕ່າງໆມານໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຮຽນການສອນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເກີດການຮຽນຮູ້, ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ, ເຊິ່ງນັບວ່າເປັນບາດກ້າວໜຶ່ງຂອງການພັດທະນາການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໂດຍກົງໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ແກ່ຜູ້ສອນໄດ້ມີແນວທາງໃນການສອນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບດີຍິ່ງຂຶ້ນຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທີການສອນແບບຕ່າງໆຈຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງສຶກສາ ແລະ ນໍາໄປໃຊ້ເຊັ່ນ:

- (1) *ວິທີສອນແບບສາທິດ* ໝາຍເຖິງວິທີສອນທີ່ມີຄູເປັນຜູ້ວາງແຜນການຮຽນ - ການສອນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ໂດຍມີການສະແດງຫຼື ການກະທໍາຂອງຄູໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງເປັນຕົວຢ່າງກ່ອນ, ໂດຍຄາດຫວັງວ່າຜູ້ຮຽນຈະເກີດການຮຽນຮູ້ຈາກການສັງເກດ, ການຟັງ, ການກະທໍາ ຫຼື ການສະແດງຂອງຄູ. ການສອນແບບດັ່ງກ່າວຄູອາດເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສິດສອນໄດ້. ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກ (2) *ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ສະຖານະການຈໍາລອງ*ທີ່ເວົ້າເຖິງການຈໍາລອງສະຖານະການຈິງມາໄວ້ໃນຂັ້ນຮຽນໂດຍພະຍາຍາມປະຕິບັດໃຫ້ຄືກັບຄວາມຈິງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ມີການກໍານົດເງື່ອນໄຂ ແລ້ວແບ່ງຜູ້ຮຽນເປັນກຸ່ມເຂົ້າໄປຫຼິ້ນໃນສະຖານະການຈໍາລອງນັ້ນໆ, ເຊິ່ງການຕັດສິນໄຈຈະສິ່ງຜົນເຖິງຜູ້ຮຽນໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະຖານະການຈິງ. ຄ້າຍຄືກັນກັບ (3) *ການສອນໂດຍໃຊ້ກໍລະນີຕົວຢ່າງ*ທີ່ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຝິກຝົນການປະເຊີນໜ້າ ແລະ ບັນຫາໂດຍບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າໃຫ້ເກີດບັນຫາເສຍກ່ອນ. ວິທີນີ້ເປັນວິທີການໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນຄິດ, ວິເຄາະ, ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຮັບຟັງແນວຄວາມຄິດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີມຸມມອງກວ້າງຂວາງຂຶ້ນຕື່ມ (ທິດນາ ແຂນມິນນີ, 2543, ໜ້າ 81 – 85). ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ (4) *ການສອນແບບໂຄງການ* ເປັນການສອນທີ່ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນກຸ່ມ ຫຼື ລາຍບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ວາງໂຄງການເອງແລ້ວດໍາເນີນງານໃຫ້ສໍາເລັດຕາມໂຄງການນັ້ນ ນັບວ່າເປັນການສອນທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ເນັ້ນໜັກຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງຫຼາຍ. ຄ້າຍຄືກັບການສິດສອນດັ່ງກ່າວແມ່ນ (5) *ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ເກມ* ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງຕ່າງໆ ຕົວຢ່າງການສະນຸກສະໜານ ແລະ ການທ້າທາຍຄວາມສາມາດ ໂດຍຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ປະຕິບັດເອງ, ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບປະສົບການໂດຍກົງເປັນວິທີການທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມສູງ ແລະ (6) *ການສອນໂດຍການລົງມືປະຕິບັດ* ເຊິ່ງໝາຍເຖິງວິທີການສອນໂດຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສົບການ ແລະ ລົງມືປະຕິບັດຕົວຈິງ, ເປັນການສອນທີ່ມຸ່ງໃຫ້ເກີດປະສົມປະສານລະຫວ່າງທິດສະດີ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ.

2.2 ສື່ການສອນ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນ

ສື່ການສອນໝາຍເຖິງ ວັດສະດຸອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການເຊິ່ງຖືກນໍາມາໃຊ້ໃນການຮຽນ - ການສອນເພື່ອເປັນຕົວກາງໃນການນໍາສົ່ງ ຫຼື ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້, ທັກສະ ແລະ ເຈດຕະນາຈາກຜູ້ສອນ ຫຼື ແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ໄປຫາຜູ້ຮຽນ ຊ່ວຍໃຫ້ການຮຽນ - ການສອນດໍາເນີນໄປຢ່າງສະດວກ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງການຮຽນ - ການສອນທີ່ຕັ້ງໄວ້. ສື່ການສອນມີຫຼາຍປະເພດຄື: (1) ວັດສະດຸທີ່ບໍ່ຕ້ອງສາຍໄດ້ແກ່ ຮູບພາບ, ແຜ່ນພູມ, ກາບຟຂອງຈິງຂອງຕົວຢ່າງ, ຫຸ້ນຈໍາລອງແຜນທີ່, ກະດາດສາຊິດ, ລູກໂລກ, ກະດານຊອລ໌, ກະດານນິເທດ, ກະດານແມ່ເຫຼັກ, ການສະແດງບົດບາດນິເທດການສຶກສາ, ການສາທິດ ແລະ ການທົດລອງເປັນຕົ້ນ. (2) ວັດສະດຸສາຍ ແລະ ເຄື່ອງສາຍ ໄດ້ແກ່ ສະໄລຟຼິມສຕິບ, ພາບພະຍົນ ແລະ ເຄື່ອງສາຍຕ່າງໆເຊັ່ນ: ເຄື່ອງສາຍພາບພະຍົນ, ເຄື່ອງສາຍສະໄລ ແລະ ຟຼິມສຕິບ, ເຄື່ອງສາຍກະຈົກພາບ, ເຄື່ອງສາຍພາບຂ້າມຫົວເຄື່ອງສາຍພາບທົບແສງ, ເຄື່ອງສາຍພາບຈຸດທອນເປັນຕົ້ນ. ແລະ (3) ວັດສະດຸ ແລະ ເຄື່ອງສຽງໄດ້ແກ່ແຜ່ນສຽງ, ເຄື່ອງຫຼິ້ນຈານສຽງ, ເທບ, ເຄື່ອງບັນທຶກສຽງ, ເຄື່ອງຂະຫຍາຍສຽງ ແລະ ວິທະຍຸເປັນຕົ້ນ (ໂຣເບີດ ອີ. ດີ.ດີເຟີ ,ອ້າງໃນ ວັດສະລີ ການຈະນະກິດຕິ, 2554, ໜ້າ 90). ຄຸນປະໂຫຍດຂອງສື່ການສອນກໍ່ມີຫຼາຍເຊັ່ນດຽວກັນກັບປະເພດຂອງມັນເຊັ່ນ: ຊ່ວຍໃຫ້ຄຸນະພາບການຮຽນຮູ້ດີຂຶ້ນ ເພາະມີຄວາມຈິງຈັງ ແລະ ມີຄວາມໝາຍຊັດເຈນຕໍ່ຜູ້ຮຽນ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງແຂ່ງຂັນໃນຂະບວນການຮຽນ- ການສອນ, ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈື່ຈໍາຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ເຮັດຫຍັງເປັນໄວ ແລະ ດີຂຶ້ນ ແລະ ອື່ນໆ...

ການນໍາໃຊ້ສື່ການສອນກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເພິ່ນຈະນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນຂັ້ນນໍາເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈ ແລະ ປ່ຽນພຶດຕິກຳໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍປັບຕົນເອງໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຮຽນໃນບົດຮຽນໃໝ່ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ການທົບທວນຄວາມຮູ້ເກົ່າ ຫຼື ຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ເກົ່າເພື່ອປະສົມປະສານກັບຄວາມຮູ້ໃໝ່ ເຊິ່ງຈະຮຽນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ຈາກນັ້ນກໍ່ໃຊ້ສື່ການສອນເຂົ້າໃນຂັ້ນສອນເພື່ອໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງໃນເນື້ອໃນທີ່ຮຽນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮຽນຮູ້ໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນຕາມຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ນອກຈາກນັ້ນເພິ່ນຍັງໃຊ້ສື່ການສອນເພື່ອຂະຫຍາຍຂອບເຂດຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນໃຫ້ກ້າວໜ້າ ແລະ ຈະເລີນງອກງາມໃນດ້ານຄວາມກວ້າງ ແລະ ຄວາມເລິກຂອງສະຕິປັນຍາ ເຊິ່ງເປັນຜົນຂອງການຮຽນຢ່າງແທ້ຈິງ. ແລະສຸດທ້າຍເພິ່ນກໍ່ໃຊ້ສື່ການສອນເພື່ອສະຫຼຸບເນື້ອໃນທີ່ສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນ, ເພື່ອສົ່ງເສີມຜູ້ຮຽນໃຫ້ມີການເຝິກ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງໃຫ້ຮູ້ຈັກຂັ້ນຕອນ ແລະ ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ.

2.3 ບັນຫາໃນການຈັດການຮຽນ - ການສອນ

ຈາກວິທີສອນ ແລະ ສື່ການສອນຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ມັນກາຍເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສໍາຄັນໃນການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ໃຫ້ນັກຮຽນ. ແນວໃດກໍ່ຕາມສິ່ງທີ່ບໍ່ອາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້ແມ່ນບັນຫາອາດເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງດໍາເນີນການສອນ ຫຼື ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການສອນ. ສະນັ້ນ, ຄູ່ເອງຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດບໍ່ເທົ່າກັນ ເພາະພື້ນຖານຄອບຄົວຂອງແຕ່ລະຄົນບໍ່ຄືກັນ. ໃນການຈັດການ

ຮຽນ - ການສອນ ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົວນັກຮຽນຕື່ມອີກ. ຄູ່ມືອາຊີບຕ້ອງໃຈເຢັນໃນການຈັດການຮຽນ - ການສອນ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ນັກຮຽນບໍ່ໄດ້ຄວາມຮູ້ຄົບເນື້ອໃນຕາມຫຼັກສູດທີ່ກຳນົດ, ຖ້າຄູ່ສາມາດສ້າງເນື້ອໃນທີ່ຍາກໃຫ້ງ່າຍຕໍ່ການເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນໄດ້ ແນ່ນອນວ່ານັກຮຽນຈະມັກມາໂຮງຮຽນ ແລະ ສົນໃຈການຮຽນ.ບັນຫາໃນການຈັດການຮຽນ-ການສອນມີຫຼາຍສາເຫດ

(1) ບັນຫາທີ່ເກີດຈາກຜູ້ຮຽນ, ບັນຫາຂອງຜູ້ສອນເອງ, ແລະ ບັນຫາທັງຄູ ແລະ ນັກຮຽນ.ນັກຮຽນຂາດທັກສະຂະບວນການ(ຂາດການຄິດວິເຄາະ, ສັງເຄາະ) ບໍ່ສາມາດບຸລະນາການເຊື່ອມໂຍງໄປຫາເນື້ອໃນອື່ນໆໄດ້. ບັນຫາຄອບຄົວຂອງເດັກແຕ່ລະຄົນ ບາງຄອບຄົວບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ຫຼືໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ການສຶກສາ, ຜູ້ປົກຄອງບໍ່ເຄີຍກວດກາເບິ່ງວຽກບ້ານຂອງລູກຫຼານ, ບໍ່ເຄີຍໃສ່ໃຈຖາມກ່ຽວກັບການຮຽນ ນັກຮຽນເລີຍຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບວຽກບ້ານທີ່ຄູ່ມອບໃຫ້.ຄູ່ເອງກໍ່ມີບັນຫາເຊັ່ນດຽວກັນ ທັງບັນຫາສ່ວນຕົວ ແລະ ບັນຫາຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ, ຄູ່ອາດຂາດທັກສະເອງ(ເພາະຮຽນຫຼາຍມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າກໍລະນີນີ້)ບາງເທື່ອຄູ່ແລະ ນັກຮຽນອາດຈະຮຽນຮູ້ໄປພ້ອມໆກັນ, ຢ່າລືມຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ຍັງມີອີກຫຼາຍຈຸດທີ່ນັກຮຽນຮູ້ ແຕ່ຄູ່ບໍ່ຮູ້ ແລະ ບາງຄັ້ງຄູ່ກໍ່ຕ້ອງຮຽນຮູ້ຈາກນັກຮຽນ. (2) ບັນຫາຄວາມບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງຂອງການຮຽນ - ການສອນມີກໍ່ເຮັດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນບໍ່ບັນລຸຈຸດປະສົງໄດ້. ຜູ້ຮຽນອາດຈະສັບສິນໃນບົດຮຽນຍ້ອນບໍ່ມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ ອັນເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ການຮຽນວິຊານັ້ນອີກ.

2.4 ບັນຫາການຈັດການຮຽນ - ການສອນ ວິຊາ ຄະນິດສາດ

ພິມພອນ ຟອງລຳ (2554, ໜ້າ 36) ໄດ້ກ່າວຄົ້ນພົບວ່າບັນຫາເກີດຈາກຕົວນັກສຶກສາພົບຫຼາຍທີ່ສຸດຄື ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຂອງນັກສຶກສາມີໜ້ອຍ, ບໍ່ມີຄວາມຖະນັດ, ບໍ່ຕັ້ງໃຈຮຽນ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະຍຸກເອົາຄວາມຮູ້ໄປໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ, ຂາດຮຽນ ຫຼື ມາໂຮງຮຽນຊ້າ, ບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ການຮຽນ, ບໍ່ມັກວິຊາຄະນິດສາດ, ບໍ່ມັກການຄິດໄລ່, ບໍ່ມັກແກ້ບົດເຝິກຫັດ, ສູດຄົກໄລ່ຫຼາຍເຮັດໃຫ້ສັບສິນ ແລະ ຈິ່ຍາກ, ເນື້ອໃນວິຊາຄະນິດສາດຫຼາຍ ແລະ ຍາກເກີນໄປ. ສ່ວນບັນຫາເກີດຈາກຄູ່ສອນທີ່ພົບພົບຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນອາຈານເຂັ້ມງວດໃນການເຮັດວຽກ, ສອນຈິງຈັງ, ເຮັດໃຫ້ບັນຍາກາດໃນການຮຽນຕຶງຄຽດ, ບໍ່ໃຊ້ສື່ການສອນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, ຂໍ້ສອບຍາກເກີນໄປ, ອາຈານສອນໄວ, ອະທິບາຍສັບສິນ, ເຂົ້າໃຈຍາກ ແລະ ບໍ່ເປັນຕາໜ້າສົນໃຈ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ສິມພິບ ລ່າວັດທະນາ (2544, ໜ້າ 54) ໄດ້ວິໄຈພົບວ່າ ບັນຫາເກີດຈາກຕົວນັກສຶກສາພົບຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ເຂົ້າໃຈປະເດັນທີ່ສຳຄັນທີ່ອາຈານສອນ, ຂາດຄວາມກ້າຫານໃນການຖາມເມື່ອຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຂາດເຕັກນິກການອ່ານ ແລະ ການຈັບປະເດັນສຳຄັນຈາກການອ່ານ, ຂາດຄວາມຮູ້ພື້ນຖານໃນວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ມີບັນຫາໃນການແກ້ບົດເຝິກຫັດ. ແລ້ວບັນຫາເກີດຈາກຄູ່ສອນທີ່ພົບຫຼາຍທີ່ສຸດກໍ່ແມ່ນຮູບແບບການຈັດການຮຽນ - ການສອນ ຍັງບໍ່ໃຊ້ຫຼາຍວິທີປະສົມປະສານກັນ ແລະ ນັກສຶກສາບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດການຮຽນ - ການສອນ ຮ່ວມກັບຄູ່ສອນ.

ບົດທີ 3 ວິທີການດຳເນີນການວິໄຈ

1. ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

1.1 ປະຊາກອນ

ປະຊາກອນທີ່ນຳມາສຶກສາຄັ້ງນີ້ຄື ຄູສອນສາຍຄະນິດສາດວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂສຶກສາຮຽນ 2013 - 2014 ຈຳນວນ 26 ຄົນ ແລະ ຍິງ 7 ຄົນ.

1.2 ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ແກ່ຄູສອນສາຍຄະນິດສາດວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂສຶກສາຮຽນ 2013 - 2014 ຈຳນວນ 7 ຄົນ ແລະ ຍິງ 3 ຄົນ.

2. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນ ແບບສັງເກດການສອນຂອງຄູລັກສະນະຂອງແບບສັງເກດການສອນຂອງຄູເປັນລັກສະນະປະເມີນຄ່າ ໂດຍອີງໃສ່ປຶ້ມ ສຶກສາແຜນ ການສອນໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂ.

ເກນການກວດໃຫ້ຄະແນນ

ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໃຫ້ຄະແນນ 1

ໜ້ອຍ ໃຫ້ຄະແນນ 2

ປານກາງ ໃຫ້ຄະແນນ 3

ຫຼາຍ ໃຫ້ຄະແນນ 4

ຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃຫ້ຄະແນນ 5

ເກນແປຄວາມໝາຍ

- ຖ້າຄ່າສະເລ່ຍ 1.00 - 1.50 ແປວ່າການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍທີ່ສຸດ
- ຖ້າຄ່າສະເລ່ຍ 1.51 - 2.50 ແປວ່າການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍ
- ຖ້າຄ່າສະເລ່ຍ 2.51 - 3.50 ແປວ່າການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ
- ຖ້າຄ່າສະເລ່ຍ 3.51 - 4.50 ແປວ່າການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ
- ຖ້າຄ່າສະເລ່ຍ 3.51 - 4.50 ແປວ່າການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ
- ຖ້າຄ່າສະເລ່ຍ 4.51 - 5.00 ແປວ່າການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ

3. ຂັ້ນຕອນໃນການດຳເນີນງານ

- ວັນທີ 28/10/2013 - 1/11/2013 ທີ່ມງານ ພ້ອມກັນຮ່ວມໂມງສອນຄູສອນຄະນິດສາດ ເພື່ອຊອກຫາບັນຫາໃນການສອນ.

- ວັນທີ 4-8/11/2013 ທີ່ມງານວິໄຈ ໄດ້ຮ່ວມກັນແຕ່ງບົດສອນ ແລະ ວາງແຜນການສອນຮ່ວມກັນ.

- ວັນທີ 18-22/11/2013 ທີ່ມງານ ແລະ ຄູເຝິກ ຮ່ວມໂມງສອນໃນທີ່ມງານ (ໂດຍມີການບັນທຶກດ້ວຍວິດີໂອ)

- ວັນທີ 29/11/2013 ທອດຖອນບົດຮຽນໃນທີ່ມງານແລະ ວາງແຜນການສອນຮ່ວມກັນອີກຄັ້ງ.

- ວັນທີ 9-13/12/2013 ຮ່ວມໂມງສອນຮອບທີ 2(ໂດຍມີການບັນທຶກດ້ວຍວິດີໂອ).

- ວັນທີ 18/12/2013 ທອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ເລີ່ມລົງມືຂຽນບົດ.

ໃນການເຂົ້າຮ່ວມໂມງສອນນັ້ນ ຄູ່ເຝິກກໍ່ໄດ້ໃຫ້ແບບຟອມການສັງເກດການສອນໃຫ້ທິມງານຂອງພວກເຮົາ (ຍົກເວັ້ນຜູ້ສອນ), ຈາກນັ້ນຄູ່ເຝິກກໍ່ໄດ້ຮວບຮວມແບບຟອມເພື່ອໄປວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳເອົາຜົນຈາກການວິເຄາະໄປທອດຖອນບົດຮຽນ. ໃນການຮ່ວມໂມງສອນນັ້ນໄດ້ມີການບັນທຶກວິດີໂອ ເພື່ອນຳເອົາໄປຕົກຕອງສົນທະນາເພື່ອແກ້ໄຂ 11 ຂໍ້ ແລະ ວາງແຜນ ເພື່ອສອນຄືນໃນຮອບທີ່ສອງ.

4. ສະຖິຕິທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

4.1 ການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍເພື່ອວິເຄາະລະດັບບັນຫາ

ສຸດຄິດໄລ່:

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$$

$\bar{x}$ ແທນຄ່າສະເລ່ຍ

$\sum x_i$ ແທນຜົນບວກຂອງຄະແນນທັງໝົດ

n ແທນຈຳນວນພົນທັງໝົດ

4.2 ການຄິດໄລ່ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານເພື່ອສົມທຽບ

ສຸດຄິດໄລ່:

$$SD = \sqrt{\frac{n(\sum x_i^2) - (\sum x_i)^2}{n(n-1)}}$$

SD ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານ

$\sum x_i^2$ ຜົນບວກຂອງຄະແນນແຕ່ລະຂໍ້ຂຶ້ນກຳລັງສອງ

$(\sum x_i)^2$ ແທນໃຫ້ກຳລັງສອງຂອງຜົນບວກຄະແນນທັງໝົດ

n ແທນຈຳນວນຄົນທີ່ເປັນກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ບົດທີ 4

ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

1. ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

1.1 ກ່ອນການວາງແຜນ ແລະປັບປຸງແກ້ໄຂ

ຈາກການວິເຄາະຜົນກ່ອນການວາງແຜນ ແລະປັບປຸງແກ້ໄຂໃນການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນຂອງກຸ່ມວິໄຈປະກົດໄດ້ຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:

ຕາຕະລາງທີ 1: ຄ່າສະເລ່ຍແລະຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານໃນການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນການສອນຂອງກຸ່ມວິໄຈໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂສຶກສາຮຽນ 2013 – 2014 ໂດຍລວມມີດັ່ງນີ້

ລ/ດ	ລາຍການ	($\bar{X}$)	(S.D)	ລະດັບ
1	ການໃຊ້ຍຸດທະວິທີຫຼາຍຢ່າງປະສົມປະສານເຂົ້າໃນການສອນ	3.17	0.13	ປານກາງ
2	ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ	3.83	0.36	ດີ
3	ຄູໃຊ້ຄຳຖາມສົນທະນາແບບກົງໄປກົງມາກັບນັກຮຽນ	3.33	0.47	ປານກາງ
4	ການແນະນຳນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດວຽກງານ	3.67	0.82	ດີ
5	ການສອນມີການສົມທຽບຕົວຈິງແລະຊີວິດປະຈຳວັນ	3.83	0.30	ດີ
6	ຮູບແບບໃນການປະເມີນຜູ້ຮຽນ	3.33	0.74	ປານກາງ
7	ການນຳໃຊ້ສື່ການສອນ	3.34	0.35	ປານກາງ
8	ການທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າແລະມອບວຽກບ້ານ	4.00	0.00	ດີ
9	ການນຳໃຊ້ພາສາຄຳເວົ້າແລະຄຳສັບທາງວິທະຍາສາດ	3.33	0.86	ປານກາງ
10	ການກຳນົດຈຸດປະສົງແລະເນື້ອໃນການສອນ	3.67	0.33	ດີ
11	ການກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນລະຫວ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ	3.50	0.62	ປານກາງ
ລວມ		3.55	0.27	ດີ

ຈາກຕາຕະລາງທີ 1 ພົບວ່າກ່ອນການວາງແຜນ ແລະ ການປັບປຸງການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນຂອງກຸ່ມວິໄຈສາຍຄະນິດສາດໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂໂດຍລວມແລ້ວແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບດີ ($\bar{X}$ =3.55, SD=0.27). ເມື່ອພິຈາລະນາຕາມແຕ່ລະຂໍ້ໂດຍລຽງລຳດັບຄະແນນສະເລ່ຍຈາກຫຼາຍຫາໜ້ອຍ 3 ລະດັບທຳອິດໄດ້ແກ່ການທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າແລະມອບວຽກບ້ານ ($\bar{X}$ =4.00, SD=0.00), ການສອນມີການສົມທຽບຕົວຈິງແລະຊີວິດປະຈຳວັນ ($\bar{X}$ =3.83, SD=0.30) ແລະນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ ($\bar{X}$ =3.83, SD=0.36). ພ້ອມນັ້ນຍັງພົບວ່າ 3 ອັນດັບສຸດທ້າຍໄດ້ແກ່ຄູໃຊ້ຄຳຖາມສົນທະນາແບບກົງໄປກົງມາກັບນັກຮຽນ ($\bar{X}$ =3.33, SD=0.47), ຮູບແບບໃນການປະເມີນຜູ້

ຮຽນ ($\bar{X}=3.33$, $SD=0.74$) ແລະການນໍາໃຊ້ພາສາຄໍາເວົ້າແລະຄໍາສັບທາງວິທະຍາສາດ ($\bar{X}=3.33$, $SD=0.86$)ແມ່ນຄູ່ປະຕິບັດໄດ້ໃນລະດັບປານກາງ.

1.2 ຫຼັງການວາງແຜນ ແລະປັບປຸງແກ້ໄຂ

ຕາຕະລາງທີ 2 ຄໍາສະເລ່ຍແລະຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານຫຼັງການວາງແຜນ ແລະປັບປຸງແກ້ໄຂໃນການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນຂອງກຸ່ມວິໄຈສາຍຄະນິດສາດໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂສຶກສາຮຽນ2013 – 2014 ໂດຍລວມມີດັ່ງນີ້:

ລ/ດ	ລາຍການ	($\bar{X}$)	(S.D)	ລະດັບ
1	ການໃຊ້ຍຸດທະວິທີຫຼາຍຢ່າງປະສົມປະສານເຂົ້າໃນການສອນ	3.80	0.12	ດີ
2	ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ	4.06	0.35	ດີ
3	ຄູໃຊ້ຄໍາຖາມສົນທະນາແບບກົງໄປກົງມາກັບນັກຮຽນ	3.95	0.74	ດີ
4	ການແນະນຳນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດວຽກງານ	4.12	0.63	ດີ
5	ການສອນມີການສົມທຽບຕົວຈິງແລະຊີວິດປະຈຳວັນ	4.20	0.39	ດີ
6	ຮູບແບບໃນການປະເມີນຜູ້ຮຽນ	3.60	0.86	ດີ
7	ການນໍາໃຊ້ສື່ການສອນ	3.80	0.83	ດີ
8	ການທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າແລະມອບວຽກບ້ານ	3.84	0.76	ດີ
9	ການນໍາໃຊ້ພາສາຄໍາເວົ້າແລະຄໍາສັບທາງວິທະຍາສາດ	4.02	0.95	ດີ
10	ການກຳນົດຈຸດປະສົງແລະເນື້ອໃນການສອນ	4.38	0.43	ດີ
11	ການກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນລະຫວ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ	3.40	0.21	ປານກາງ
	ລວມ	3.92	0.28	ດີ

ຈາກຕາຕະລາງທີ 2 ຫຼັງການວາງແຜນ ແລະ ການປັບປຸງການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນຂອງກຸ່ມວິໄຈສາຍຄະນິດສາດໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂໂດຍລວມແລ້ວແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບດີ ($\bar{X}=3.92$, $SD=0.28$). ເມື່ອລຽງລຳດັບຄະແນນສະເລ່ຍຈາກຫຼາຍຫາໜ້ອຍ 3 ລະດັບທຳອິດທີ່ຢູ່ໃນລະດັບດີໄດ້ແກ່ການກຳນົດຈຸດປະສົງແລະເນື້ອໃນການສອນ($\bar{X}=4.38$, $SD=0.43$), ການສອນມີການສົມທຽບຕົວຈິງແລະຊີວິດປະຈຳວັນ($\bar{X}=4.20$, $SD=0.39$), ການແນະນຳນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດວຽກງານ($\bar{X}=4.12$, $SD=0.63$). ເຖິງວ່າການປະຕິບັດການສອນຂອງຄູນັ້ນໂດຍສ່ວນຫຼາຍຢູ່ໃນລະດັບດີສ່ວນຫຼາຍກໍຕາມ ແຕ່ທັກສະຂອງຄູໃນການກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນລະຫວ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນຍັງຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ($\bar{X}=3.40$, $SD=0.21$).

ບົດທີ 5

ສະຫຼຸບຜົນ ແລະ ອະພິປາຍຜົນ

1. ສະຫຼຸບຜົນການວິເຄາະ

ກ່ອນການວາງແຜນ ແລະ ການປັບປຸງການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນຂອງກຸ່ມວິໄຈສາຍ ຄະນິດສາດໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂໂດຍລວມແລ້ວແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບດີ ($\bar{X}=3.55$, $SD=0.27$). ເມື່ອ ພິຈາລະນາຕາມແຕ່ລະຂັ້ນໂດຍລຽງລຳດັບຄະແນນສະເລ່ຍຈາກຫຼາຍຫາໜ້ອຍ 3 ລະດັບທຳອິດໄດ້ແກ່ການ ທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າແລະມອບວຽກບ້ານ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.00$), ການສອນມີການສົມທຽບຕົວຈິງ ແລະຊີວິດປະຈຳວັນ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.30$) ແລະນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮຽນ - ການ ສອນ ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.36$). ພ້ອມນັ້ນຍັງພົບວ່າ 3 ອັນດັບສຸດທ້າຍໄດ້ແກ່ຄູໃຊ້ຄຳຖາມສົນທະນາແບບ ກົງໄປກົງມາກັບນັກຮຽນ($\bar{X}=3.33$, $SD=0.47$), ຮູບແບບໃນການປະເມີນຜູ້ຮຽນ ($\bar{X}=3.33$, $SD=0.74$) ແລະການນຳໃຊ້ພາສາຄຳເວົ້າແລະຄຳສັບທາງວິທະຍາສາດ ($\bar{X}=3.33$, $SD=0.86$) ແມ່ນຄູ ປະຕິບັດໄດ້ໃນລະດັບປານກາງ.

ຫຼັງການວາງແຜນ ແລະ ການປັບປຸງການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນຂອງກຸ່ມວິໄຈສາຍ ຄະນິດສາດໃນວິທະຍາໄລຄູຄັງໄຂໂດຍລວມແລ້ວແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບດີ ($\bar{X}=3.92$, $SD=0.28$). ເມື່ອ ລຽງລຳດັບຄະແນນສະເລ່ຍຈາກຫຼາຍຫາໜ້ອຍ 3 ລະດັບທຳອິດທີ່ຢູ່ໃນລະດັບດີໄດ້ແກ່ການກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະເນື້ອໃນການສອນ($\bar{X}=4.38$, $SD=0.43$), ການສອນມີການສົມທຽບຕົວຈິງແລະຊີວິດປະຈຳວັນ ($\bar{X}=4.20$, $SD=0.39$), ການແນະນຳນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດວຽກງານ($\bar{X}=4.12$, $SD=0.63$). ເຖິງ ວ່າການປະຕິບັດການສອນຂອງຄູນັ້ນໂດຍສ່ວນຫຼາຍຢູ່ໃນລະດັບດີສ່ວນຫຼາຍກໍຕາມ ແຕ່ທັກສະຂອງຄູໃນ ການກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນລະຫວ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນຍັງຢູ່ໃນລະດັບ ປານກາງ($\bar{X}=3.40$, $SD=0.21$).

ເມື່ອປຽບທຽບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການວາງແຜນ ແລະ ການປັບປຸງການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນເຫັນວ່າ ກ່ອນການວາງແຜນ ມີ 6 ຂໍ້ທີ່ຄູຈະຕ້ອງມີການປັບປຸງຄື: ການໃຊ້ຍຸດທະວິທີຫຼາຍຢ່າງ ປະສົມປະສານເຂົ້າໃນການສອນ, ຄູໃຊ້ຄຳຖາມສົນທະນາແບບກົງໄປກົງມາກັບນັກຮຽນ, ຮູບແບບໃນການ ປະເມີນຜູ້ຮຽນ, ການນຳໃຊ້ສື່ການສອນ, ການນຳໃຊ້ພາສາຄຳເວົ້າແລະຄຳສັບທາງວິທະຍາສາດ, ການກະຕຸ້ນ ຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນລະຫວ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ. ພາຍຫຼັງທີ່ມີການປັບປຸງ ແລ້ວເຫັນວ່າຄູແມ່ນປະຕິບັດໄດ້ດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການກຳນົດຈຸດປະສົງແລະເນື້ອໃນ ການສອນ, ການສອນມີການສົມທຽບຕົວຈິງກັບຊີວິດປະຈຳວັນ, ແລະການແນະນຳນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດ ວຽກງານ. ແນວໃດກໍຕາມສິ່ງທີ່ຄູຄວນປັບປຸງແມ່ນ ການກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນລະຫວ່າງການ ຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ.

2. ອະພິປາຍຜົນ

ຈາກການສັງເກດການສອນຂອງຄູສາຍຄະນິດສາດກ່ອນການວາງແຜນ ການປະຕິບັດການຈັດການຮຽນ - ການສອນເຫັນວ່າ ມີ 6 ຫົວຂໍ້ທີ່ຄູສອນຄວນມີການປັບປຸງເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຍຸດທະວິທີເຂົ້າໃນການສອນ ຍັງບໍ່ທັນຫຼາກຫຼາຍ, ຄຳຖາມທີ່ຄູໃຊ້ສົນທະນາກັບນັກຮຽນຍັງມີລັກສະນະສັບສົນ, ການປະເມີນຜູ້ຮຽນຍັງບໍ່ທັນກວມລວມເນື້ອໃນບົດຮຽນ, ການໃຊ້ສື່ການສອນຍັງມີໜ້ອຍ, ການນຳໃຊ້ພາສາຄຳເວົ້າແລະຄຳສັບທາງວິທະຍາສາດຍັງບໍ່ທັນເໝາະສົມ ແລະ ການກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ. ນີ້ກໍ່ຍ້ອນວ່າ ການກະກຽມບົດສອນຂອງຄູຍັງບໍ່ທັນລະອຽດ ຍັງມີຄູບາງຄົນໃຊ້ປຶ້ມຕຳລາເປັນບົດສອນເລີຍ ສະນັ້ນເຮັດໃຫ້ບົດຮຽນບໍ່ອອກຈາກຕຳລາຮຽນ ເຊິ່ງມັນບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານເອກະສານດ້ວຍຕົວເຂົາເຈົ້າເອງ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບສົມພົບ ລຳວັດທະນາ (2544, ໜ້າ 54) ໄດ້ວິໄຈພົບວ່າ ບັນຫາການຈັດການຮຽນ - ການສອນສຳລັບຄູທີ່ພົບຫຼາຍທີ່ສຸດກໍ່ແມ່ນຮູບແບບການຈັດການຮຽນ - ການສອນ ເຊັ່ນບໍ່ໃຊ້ຫຼາຍວິທີປະສົມປະສານກັນ ອັນເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດການຮຽນ - ການສອນ ຮ່ວມກັບຄູສອນເທົ່າທີ່ຄວນ. ນອກຈາກນັ້ນ ສື່ການສອນ ກໍ່ເປັນສິ່ງສຳຄັນຊ່ວຍໃຫ້ການສອນຂອງຄູປະສົບຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ດັ່ງ ໂຣເບີດ ອີ. ດີ. ດີເຟີ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ສື່ການສອນຊ່ວຍໃຫ້ຄູນະພາບການຮຽນຮູ້ດີຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງແຂ່ງຂັນໃນຂະບວນການຮຽນ- ການສອນ, ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈື່ຈຳຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ເຮັດຫຍັງເປັນໄວ ແລະ ດີຂຶ້ນ(ອ້າງໃນ ວັດສະລີ ການຈະນະກິດຕິ, 2554, ໜ້າ 90)

ພາຍຫຼັງທີ່ພົບບັນຫາດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນຄະນະວິໄຈຄູສອນຄະນິດສາດຈຶ່ງໄດ້ມີການວາງແຜນປັບປຸງແລ້ວຜົນໄດ້ຮັບກໍ່ເປັນໜ້າພໍໃຈໃນລະດັບດີ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ຄູຍັງປະຕິບັດບໍ່ທັນໄດ້ແມ່ນທັກສະຂອງຄູໃນການກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃນລະຫວ່າງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ການຮຽນ - ການສອນໄດ້ຮັບຜົນດີ ຄູຈາເປັນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ໃນການສ້າງຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ກັບກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ ເປັນພິເສດ.

3. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນກຸ່ມຄູສອນຈຳນວນໜ້ອຍ ສະນັ້ນຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ການວິໄຈຄັ້ງຕໍ່ໄປໃຫ້ເພີ່ມຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງຂຶ້ນໃຫ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ຫຼື ຈະ ລວມເອົາບັນດາຄູສອນຄະນິດສາດທັງໝົດໄດ້ກໍ່ຍິ່ງເປັນການດີ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.(2013). *ເອກະສານ 3 ລັກສະນະ ແລະ 5 ຫຼັກມູນການສຶກສາຂອງລາວ*.
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ສິມພິບ ລຳວັດທະນາ. (2544). *ບັນຫາການຈັດການຮຽນ - ການສອນ*. Retrieved May 15, 2014
from <http://www.gotoknow.org/posts/229370>

ທິດນາ ແຂນມິນນີ.(2543). *ວິທີສອນຕ່າງໆ*. Retrieved June 18, 2014 from
http://www.stjohn.ac.th/polytechnic/stpoly/rbm/subject/file_ar/%CB%C5%D2%A1%CB%C5%D2%C2%C3%D9%BB%E1%BA%BA%A1%D2%C3%CA%CD%B9.pdf.

ພິມພອນ ຟອງລຳ. (2554). *ບັນຫາການຈັດການຮຽນ - ການສອນ*. Retrieved June 20, 2014.
From [www.spu.ac.th/tlc/files/2012/12/อ.พิมพ์พร-ฟองหล้า.pdf](http://www.spu.ac.th/tlc/files/2012/12/ອ.พิมพ์พร-ฟองหล้า.pdf)

ວັດສະລິ ການຈະນະກິດຕິ. (2554). *ສື່ການສອນ*. Retrieved July 2, 2014 from
http://www.stjohn.ac.th/vocational/rbm/file_ar/54016.pdf